

SOS mod Racisme

Lige værdighed for alle

Erik Stinus: De ansvarlige

Hvis de tror de har vundet
og at denne sag nu
er ude af verden,
dette dokument kan lægges til side,
puttes ind i en file
mærket
ulovlige flygtninge,

tager de fejl.

Hvis de tror at en mindedag
for faldne danske soldater
vil slette mindet om denne nat
hvor på ordre fra dem
danske betjente stormer en kirke
for at skille forældre
fra deres børn
og fra hinanden,

véd de ikke

at den ungdom som i morgen
er det danske folk
hvis tjenere de gerne
igen og igen vil vælges til at være,
vil huske

hvad de ønsker glemt.

Sorgen og gråden i denne nat
og vredeåråbene fra gaden
dagen efter
vil stå indskrevet i historien,
dem til skam,
deres modstandere til ære.

*Digitet blev bragt i Politiken 18. august og er
skrevet efter rydningen af Brorsonkirken 13.
august.*

Jens Galschiøt: Skamstøtten

*Skamstøtten blev opstillet på Christiansborg Slotsplads
26. juni, i protest mod regeringens tvangsudsendelse 25.
juni af seks irakere, som er de første der er blevet sendt
ud af Danmark under den omstridte 'hjemsendelsesaftale'
Samtidig fik en række statuer sørgebånd på.*

*Skamstøtten blev verdenskendt i Hongkong i 1997 som
mindesmærke for massakren på Den Himmelske
Fredsplads.*

Temaer: Tvangsdeportationer til Irak. Kommunevalg

Indhold

s.1	Erik Stinus: De ansvarlige Jens Galschiøt: Skamstøtten
s. 3	Anne Nielsen: Tvangsdeportationer af irakere
s. 4	Anne Nielsen: Etnisk udrensning, politik og kommunevalg
s. 5-6	Anne Holm: Københavns Kommune fejrer byens mangfoldighed
s. 7-9	Jakob Haugaard: Strategien bag anti-diskrimination og ligebehandling i Københavns Kommune
s. 9	Boganmeldelse: Paulina Heise: Kom til Danmark, Paulina og Vil du giftes med mig, Paulina?
s.10-11	Marianne E. Jensen: Besøg hos 2 irakere i Kongelunden asylcenter
s.11-13	Marianne E. Jensen: Afviste irakere og dansk fundamentalisme
s.14	Dokumentation: Uddrag af aftalen med Irak, inkl. punkt 1 i det hemmeligholdte bilag
s.15-18	Anne Nielsen: FNs flygtningeorganisation undsiger den dansk-irakiske aftale
s. 18	Udskrift fra et samråd med integrationsministeren d. 26. maj
s. 19	Arrangementer Boganmeldelse: Bedsteforældre for asyl m. fl. : Afvist
s. 20	Kravlenisser for asyl
s. 21	Hans Kragh-Jakobsen: Det land, der rummer alle jordens farver Laboratorium for politiske viser: Et land at være hjemme i !
s. 22	Landsmøde, Generalforsamling i København og Krystalnat

SOS mod Racisme

Nørre Allé 7, 2200 København N
e-mail: sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

Kontoret er ikke betjent, hvorfor det er bedst at kontakte os pr. mail. Vi checker post hver til hver anden uge.

Landsformand: Anne Nielsen

Lokalafdelinger:

Randers: Møllebakken 74, 8471 Sabro.
Kontakt: Birgitte Olesen, tlf. 86 41 06 15.

København: Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
Formand: John Ukpo.

SOS mod Racisme Nyhedsbrev nr. 101

ISSN: 1903-2668

Ansvarshavende redaktør:

Anne Nielsen, København

Hjemmesiden opdateres med nyhedsbrevene.

Indlæg til bladet eller hjemmesiden kan sendes til: sos@sosmodracisme.dk

Årligt kontingent:

*Indbetales på girokonto: 197-2200
Hvis du bruger netbank skal du håndtere det som indbetalingskort og i type-feltet skal du vælge +1.*

Ordinært medlemsskab:	250 kr
Studerende, ledige, pensionister:	150 kr
Lokalforeninger:	400 kr
Landsforeninger:	1200 kr

Indmeldelse sker ved at indsende kontingent for næste år og udfylde indmeldelsesblanketten på girokortet eller på hjemmesiden.
Husk at skrive email-adresse på!

Tvangsdeportation af irakere

Af Anne Nielsen

D. 13. maj underskrev Danmark og Irak en aftale om tilbagetagelse af irakiske flygtninge og asylansøgere, MOU. Et bilag til aftalen om bl.a. frivillig hjemsendelse blev dog holdt hemmeligt, da integrationsministeren dagen efter ophævede indholdet i denne aftale for irakere der frivilligt ville rejse ud af landet! Bilaget blev først kendt 1½ time inden samrådet d. 17. september.

15. maj søgte ca. 60 irakere kirkeasyl, først i Vor Frue Kirke, siden d. 17. maj i Brorsonkirken. 6 irakere blev tvangsudsendt til Bagdad 25. juni, 7 udsendtes d. 13. august samtidig med rydningen af kirken, og 22 d. 2. september.

D. 13. august kom Københavns Politi kl. 1 om natten ind i Brorsonskirken og forsøgte at overtale de irakiske mænd, der stod samlet ved alteret, til at overgive sig. 18 irakiske mænd blev anholdt og ført til en bus, hvor nogle siden oplyste, at de var blev slået og hånet!

For at dokumentere deres fredelige adfærd i kirken offentliggjorde politiet senere videoer af irakerne, hvilket datatilsynet har klaget over. Videoen viser irakernes desperation: en iraker truede med at slå sig selv ihjel ved at springe ud fra orglet, én skar sig med glas, de andre skreg og rystede. Imidlertid manglede en del af forløbet på videoen, og politiet kom med 6 indbyrdes modsigende forklaringer herpå!

Den første politivideo fik politikerne til at insinuere, at præsten, Per Ramsdal, havde løjet. Og da BT senere gav sig ud for at ville hjælpe med at skjule asylansøgere og sendte en båndoptagelse af telefonsamtalen til DR, blev Per Ramsdal sendt på ferie af sin biskop.

Bussen med de anholdte irakere blev blokeret af fredelige sit-down strejker, først uden for kirken, siden på Åboulevarden. I stedet for at slæbe eller bære demonstranterne væk, valgte politiet at slå løs med stave og sprøjte peber i øjnene på demonstranterne.

Politiet fik støtte: af DF, V og K – men også af Socialdemokraternes leder, som desuden lukkede munden på opsætsige partimedlemmer. Enhedslisten og De Radikale kritiserede stærkt politiaktionen, mens SF mente, at sagerne skulle genoptages, men principielt skulle afviste asylansøgere sendes ud.

En irakisk delegation kom til landet, uden at fortælle fra hvilken instans, den kom. Delegationen afhørte irakerne i Sandholm-fængslet om deres identitet, og nægtede dem at have advokat med - stik imod dansk lov. Der er

siden rejst en kære herom ved byretten og Østre Landsret. Nogle irakere blev truet med lange fængselsstraffe i Irak. Enkelte af de 18 anholdte irakere fra kirken blev løsladt, men de fleste af dem blev deporteret d. 2. september.

Fem af de 22 senere tvangsudsendte, herunder et torturoffer, blev arresteret ved ankomsten til Bagdad. Der er siden indgivet en klage vedr. torturofferet til FNs Komite om tortur, men Danmark valgte alligevel at deportere ham til Irak, også selv om der var søgt om humanitær opholdstilladelse.

Og siden:

Vi har ikke siden hørt meget til de udviste, kun at de fem fængslede efter godt en uge var løsladt efter betaling af en bøde. Dem, vi har hørt om, lever under jorden og er hunderædde; der er ikke tale om en "bæredygtig, ordentlig eller human hjemsendelse", som det hedder i MOU. Hør selv interviewet med Shalaw, som ikke kan tage til sin hjemby, men er gået under jorden og bor hos en ven og kun håber på at kunne flygte igen, da hans liv er i fare i Irak. Hans mor og bror blev tidligere slået ihjel af den terrorgruppe, som han flygtede fra, da han ikke ville medvirke til terror:
<http://www.bbc.co.uk/programmes/p004542h>

En del irakere i Danmark er nu gået under jorden i Danmark, eller de er flygtet til udlandet. På grund af Dublin 2-forordningen risikerer de tilbagesendelse til Danmark og derfra til Irak. SOS mod Racisme har derfor sammen med Foreningen af Udlændingeretsadvokater opfordret 30 lande, overvejende EU-lande, om ikke at tilbagesende irakere, der er flygtet fra Danmark til DK, da Danmark refoulerer, dvs. tilbagesender til tortur og forfølgelse i Irak.

Kampen om irakerne er også en kamp om menneskelighed i Danmark, herunder overholdelse af menneskerettighederne.

Regeringen overtræder menneskerettigheder, god regeringsførelse, retssikkerheden og principperne for et demokrati, når:

- Danmark refoulerer i modstrid med fire konventioner: om tortur, flygtninge, børn og Den europæiske menneskerettighedskonvention
- Regeringen hemmeligholder et bilag til aftalen og bryder aftalen dagen efter underskrivelsen og ikke gider besvare oppositionens spørgsmål
- Fængslede asylansøgere nægtes at få deres advokat med ved afhøringer i Danmark.
- Danmark blander den dømmende og udøvende kraft sammen i Flygtningenævnet, hvor 1 ud af 3 er udepeget af integrationsministeren.

Etnisk udrensning, politik og kommunevalg

Af Anne Nielsen

Etnisk udrensning og landspolitik

Samtidig med at sommerferien sluttede, begyndte V, DF og K at konkurrere om vælgertilslutning: Hvem kan komme med det mest anti-muslimske, fremmedfjendske eller nationalistiske forslag?

De konservative spillede ud med *værdipolitik*: et burkaforbud og øget kontrol med, at de muslimske friskoler ikke prædikede had mod Danmark! DF og socialdemokraterne støttede burkaforbuddet varmt, mens Venstre mente det var uliberalt, - men sendte det alligevel i udvalg. Både K og V havde ændret flygtningepolitikken til at flygtninge burde rejse hjem, når der var blevet fredeligt i deres land.

DF havde masser af forslag, bl.a.: tørklæde- og burkaforbud; repatrieringsordninger for tilpasningsvanskelige udlændinge og for flygtninge, uanset hvor længe de har opholdt sig i Danmark. Det sidste må betegnes som etnisk udrensning – eller i hvert fald udrensning af muslimer.

Desuden var regeringen enig om at skærpe sanktionerne mod kriminelle unge – her tænkte de nok især på unge af udenlandsk herkomst.

Socialdemokratiet og SF rakte i en kort periode hånden frem mod Dansk Folkeparti, som dog forholdt sig afventende. Kort efter skiftede de heldigvis mening. Socialdemokraterne støttede også rydningen af Brorsonskirken og tvangsdeportationerne til Irak.

De Radikale og Enhedslisten står tilbage som dem, der har forsvaret asylansøgerne mod Danmarks brud på menneskerettigheder hele vejen igennem.

Selv om SF's ledelse var meget forsigtig omkring rydningen af Brorsonskirken, ser hjemsendelsen af de 22 irakere d. 2. september ud til at være for meget for SF. Og alle oppositionspartierne følte sig bedraget, da det viste sig, at Birthe Rønn Hornbech havde fortiet et vigtigt bilag om bl.a. frivillig hjemsendelse til den dansk-irakiske hjemsendesaftale? Det minder om en ny tamsags!

Hvad pressen angår har Politiken og Information haft mange indlæg, der støttede irakerne. Men Danmarks Radio giver hverken et balanceret, dybtgående eller kritisk billede af, hvad der foregår i Danmark. Diskussionen om lovligheden

af tilbagesendelsen udeblev, i stedet blev lavet telefoninterviews, som viste et flertal for tilbagesendelse af asylansøgerne! Ved en senere måling af Cevea, blev der spurgt om tilbagesendelse til lande, hvor tilbagesendelsen var frarådet af FN, her var der flertal for ikke at tilbagesende. Ingen journalister fra DR tog ned for at følge situationen for de deporterede irakere, i modsætning til TV2 og Politiken. I stedet for at give indsigt i en sag indkaldes Pia Kjærsgård og co., eller en spindoktor eller meningsmåling. Sagens indhold er så ligegyldigt! International kritik af Danmark nævnes sjældent, men intet fremmedfjendsk forslag fra DF er for grotesk til at komme i TV-avisen!

Kommunalpolitik og kommunevalg

Men – alt er ikke sort i sort! Integration er nu blevet en kommunal opgave, og mange kommuner gør et stort arbejde på områder som beskæftigelse, sprogundervisning og forebyggelse af kriminalitet. Mange kommunalpolitikere - af forskellige partifarver - er generet af den fremmedfjendske retorik og lovgivning fra landspolitikkerne, for reelt sårer den minoriteterne, modvirker integrationen og ligebehandling og medfører konflikter.

Det sidste ser man måske bedre i en kommune, som også også hænger på udgifter til behandling af PTSD og psykosier hos flygtninge, opstået i asylcentre gennem de mange år i uvished. Og hvor man skal hjælpe børn med at indhente mange års tabt skolegang fra asylperioden.

Vi har kommunalvalg og valg til integrationsrådene d. 17. november. I den anledning har vi bedt Københavns Kommunes borgmester for beskæftigelse og integration om at beskrive kommunens anti-diskriminations- og ligebehandlingsindsats og kampagne for inklusion: Vi Kbh'r'. København har en borgerrådsgiver og registrerer diskrimination og har fået lavet en undersøgelse af forekomsten. Man og er i gang med en høringsproces om en antidiskriminationsplan i alle forvaltninger. Bl.a. om uddannelse i bedre kommunikation mellem kommunens medarbejdere og borgere med minoritetsbaggrund.

Med inspirationen fra København vil vi opfordre kommunalpolitikere landet over til at fremme inklusion og antidiskrimination af etniske minoriteter i deres kommune. Og til at lægge pres på deres folketingspolitikere om at standse den fremmedfjendtlige retorik og lovgivning.

Og vi vil bede alle om at stemme på partier og politikere, der arbejder for inklusion og mod fremmedhad!

Københavns Kommune fejrer byens mangfoldighed

Af Anne Holm, Kampagnemedarbejder, VI KBH'R'.

Orientalisk nytårsfest, Pesach, lykønskninger til de københavnske jøder og Eid fest på Københavns Rådhusplads. Det er blot nogle af mange højtider, som VI KBH'R'-kampagnen markerer og fejrer i 2009. Det er Københavns Kommune, som står bag kampagnen, der skal styrke fællesskabet og dialogen blandt byens borgere

Orientalisk nytår på Københavns Rådhusplads

Den mangfoldige hovedstad

Københavnerne er mangfoldige: for eksempel er vi født i 162 forskellige lande, taler 91 forskellige sprog og tror på 23 forskellige guder. Vi har forskellige vaner, religioner og nationaliteter, men vi har også mange ting til fælles: vi søger fællesskab, og vi fejrer alle sammen de vigtige begivenheder i vores liv, og så bor vi i den samme by.

København er en mangfoldig hovedstad, men det er ikke alle borgere, som oplever anerkendelse af deres kulturelle, religiøse eller nationale baggrund. Derfor er det heller ikke alle, der helt føler sig om en del af samfundet. For eksempel oplever 19 pct. af de indvandrere og efterkommere, som bor i København, i mindre grad eller slet ikke fællesskab ved at være en del af det danske samfund. For etniske danske borgere i København er tallet 9 pct. Tilsvarende gør sig gældende i fht. den tillid, københavnere har til hinanden. 40 pct. af indvandrere og efterkommere oplever lidt eller ingen tillid til folk, de møder på gaden. For borgerne med dansk oprindelse er tallet 22 pct.

VI KBH'R' kampagnen

Formålet med VI KBH'R' kampagnen er at skabe mere tillid og fællesskab mellem københavnere. Med andre ord handler det om at inkludere alle københavnere i byen. "Tankerne bag kampagnen er, at alle københavnere skal være og føle sig som en del af byen. Vi er alle københavnere uanset vores religiøse, nationale eller kulturelle baggrund" siger Beskæftigelses- og Integrationsborgmester Jakob Hougaard fra Københavns Kommune, som har taget initiativ til kampagnen.

Jakob Hougaard og Beskæftigelses- og integrationsudvalget fik inspiration til VI KBH'R'-kampagnen på en studierejse til Canada og New York, hvor man i højere grad end herhjemme fejrer minoriteternes forskellige religioner og kulturer. Derfor er et af de centrale elementer i VI KBH'R'-kampagnen også at støtte af religiøse, nationale og kulturelle mærkedage og aktiviteter med penge og profilering. Fra irakisk, argentinsk og mexicansk kulturuge til somalisk folkefest og etnisk jazzfestival til Eid fest på Københavns Rådhusplads. Der er afsat en pulje på 1 mio. kr. om året til at støtte mangfoldige aktiviteter.

På VI KBH'R' kampagnens hjemmeside kan man også få et overblik over de mange forskellige mærkedage, højtider og forskellige events og aktiviteter fra forskellige kulturer, som er oplyst i kampagnens begivenhedskalender. Næste VI KBH'R' event er BYENS STEMME, som i oktober og november måned får 20 8. klasser fra københavnske folkeskoler til at rappe om fællesskaber, identitet og vigtige begivenheder i livet. Hele projektet rundes af med en stor festlig afslutning på musikstedet VEGA, hvor de unge skal optræde med deres egne beats og tekster om det at være københavnere i en mangfoldig hovedstad.

Fra www.oplevelsforskellighed.dk: (red.)

8. oktober kl. 21 i Vega:

KHALED -KONGEN AF RAI MUSIK I VEGA

Rai er en ungdomsgenre inden for Vestalgiersk popmusik. Teksterne handler om forbudte ting som sex, kærlighed og alkohol. Billetter: www.billetlugen.dk

November:

Rap og poesiworkshop med byens 8.klasser. Se senere om tid og sted

19. december kl. 12 - 17:

Julebazar på Nørre Allé 7, Kbh. N., kl. 12 - 17 VerdensKulturCentrets Kvindeforum. Koncerter, salg af smykker, brocher, design, originale tasker, trikotage, découpage, julepynt, nyttige urter og krydderier.

Indiske dansere ved Københavns Internationale Dag 2009. SOS mod Racisme, København, har været med ved Københavns Internationale Dag de sidste 5 år

VI KBH'R'-kampagnen er en 3-årig inklusionskampagne lanceret af Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune.

VI KBH'R'-kampagnen understøtter kommunens vision om, at København skal være en hel by, hvor borgerne lever trygt sammen med respekt for mangfoldighed og for fælles grundlæggende værdier som ytringsfrihed, demokrati og ligestilling. Vi er alle en del af København. Vi er alle københavnere.

Du kan læse mere om kampagnen og kommende fejring på www.oplevelsforskellighed.dk

Strategien bag anti-diskrimination og ligebehandling i Københavns Kommune

Af Beskæftigelses- og Integrationsborgmester Jakob Hougaard (S)

SOS Racisme har bedt mig skrive et indlæg til dette nyhedsbrev om Københavns Kommunes indsats mod diskrimination og for ligebehandling. Jeg vil benytte invitationen til at løfte sløret for kommunens interne strategi på området ved at kaste lys over vores ambitioner og vores konkrete initiativer.

Siden 2006 har Beskæftigelses- og Integrationsudvalget i Københavns Kommune sat tydelig fokus på anti-diskriminations- og ligebehandlingsindsatsen. Formålet er at bekæmpe diskrimination og fremme lige muligheder for alle københavnere uanset køn, alder, etnicitet, national eller social oprindelse, handicap, politisk overbevisning og seksuel orientering.

Mennesker, der udsættes for diskrimination, kan opleve mindreværd, magtesløshed, ensomhed, bitterhed eller aggression over for samfundet, som igen kan føre til konflikter, polarisering og dannelse af parallelle samfund. Det er disse skrækscenarier, jeg gerne vil undgå ved at sætte diskrimination og ligebehandling på dagsorden.

Anti-diskriminations- og ligebehandlingsindsatsen i Københavns Kommune bygger på en flerstrengt strategi. I pædagogikkens navn beskriver jeg gerne indsatsen ved hjælp af et lagkagediagram med fire felter. Modellen viser nemlig, hvor omfattende og sammensat den samlede strategi er. Vi satser bredt for at nå vores vision: at bekæmpe diskrimination og fremme lige muligheder for alle københavnere.

Lad os tygge os igennem lagkagen stykke for stykke. Den direkte diskrimination, den oplevede

Anti-diskriminations- og Ligebehandlingsindsatsen

diskrimination, den interne ligebehandling og ligebehandlingen uden for kommunens eget domæne. For hver af de fire stykker får I både mine politiske overvejelser og vores konkrete initiativer.

- Overvågning af diskriminationsomfanget: Hvis direkte diskrimination og hadforbrydelser skal bekæmpes, skal vi vide, hvor det foregår, hvem det går ud over, hvor ofte det sker og hvem der står typisk bag forbrydelserne? Derfor hviler hele indsatsen på en grundig overvågning af diskriminationen i København. Vi skal være og er heldigvis i stand til følge udviklingen og sætte ind netop der, hvor skoen trykker.
- Kampagne mod hadforbrydelser: Sammen med Institut for Menneskerettigheder og Københavns Politi har kommunen etableret et fast samarbejde om at bekæmpe diskrimination herunder hadforbrydelser. Det glæder mig i den grad, at det er lykkedes at få et tæt samarbejde med Københavns Politi, da jeg er af den overbevisning, at anmeldelse af diskrimination er en del af løsningen. Senest resulterede vores samarbejde i en kampagne mod hadforbrydelser, som blev lanceret i forbindelse med WorldOutgames i København. En kampagne som jeg ved, politiet fulgte op med fornyet fokus på håndtering af hadforbrydelser.

§266b / §81

**DET ER INGEN
FORBRYDELSE
AT VÆRE SIG
SELV –**

WWW.STOPHADFORBRYDELSER.NU

STRAFFELOVEN:

§ 266 b. Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 81. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, (...) 6) at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende, (...)

Oplevet diskrimination

Jeg mener, at *oplevet* diskrimination er mindst ligeså vigtig at bekæmpe som direkte diskrimination. Det er min politiske ambition at reducere andelen af københavnere, som oplever diskrimination – hvilket rent faktisk er lykkedes, om end vi ikke er i mål. Det såkaldte Diskriminationsindeks viser nemlig, at oplevelsen af diskrimination blandt etniske minoriteter i København er faldet med ca. 5 procentpoint.

Konkrete initiativer

- Oprettelse af en hjemmeside til anonyme registreringer: En af de væsentligste udfordringer ved oplevet diskrimination er at skelne mellem reel diskrimination og en generel oplevelse af ikke at føle sig inkluderet. En anden udfordring er, at kun et absolut fåtal af de københavnere, som oplever diskrimination, fortæller relevante myndigheder eller brugerorganisationer om oplevelsen. For at komme disse udfordringer til livs har Beskæftigelses- og Integrationsudvalget oprettet en hjemmeside til anonym registrering af diskrimination herunder hadforbrydelser. Hjemmesiden er blevet en succes. Godt 500 personer har indtil videre registreret en hændelse på hjemmesiden, siden den blev oprettet sommeren 2008.
- Anti-Racisme Kampagne: I foråret lancerede jeg i fællesskab med Mosaisk Troessamfund og Muslimernes Fællesråd en kampagne under overskriften "Antisemitisme og Islamofobi – ikke i vores by!". Et initiativ, som både havde til formål at tage kraftig afstand fra intolerance og samtidig kaste mere lys over fænomenerne.

Ligebehandling

Ligebehandling internt i Københavns Kommune

Københavns Kommune er både en stor arbejdsplads og en omfattende serviceinstitution, og vi har derfor en forpligtigelse til at fungere som en mangfoldig og inkluderende kommune for alle vores borgere og medarbejdere. Derfor er det min ambition, at hver enkelt forvaltning ruster sig til at imødekomme de forskelligheder, som findes blandt københavnere og medarbejdere i kommunen uanset alder, handicap, køn, etnicitet, religion osv.

Konkrete initiativer

- Efteruddannelse af medarbejdere: Først og fremmest har den interne strategi fokus på det konkrete møde med borgeren. For at kunne betjene og servicere den mangfoldighed af københavnere, som vores by heldigvis er rig på, skal der fokus på interkulturelle kompetencer og evnen til at kigge bagom egne fordomme og indgroede vaner. Derfor satser vi på efteruddannelse af medarbejdere, så de lærer at give københavnere lige muligheder uanset forudsætninger.
- Kommunikationsstrategi for etniske minoritetsborgere: Fornyeligt har vi fået udarbejdet en kommunikationsstrategi, som analyserer forholdet mellem 'borger', 'medarbejder' og 'system'. For mig viser analysen vigtigheden af at forbedre kommunikationen mellem kommunen og borgerne. Men samtidig viser analysen, at kommunen som 'system' i sig selv kan være en væsentlig barriere for visse udsatte borgere. Derfor indeholder kommunikationsstrategien også indsatser, som skal sikre, at borgeren ikke møder kommunen som et system, men som kompetente medarbejdere.

Ligebehandling udenfor Københavns Kommune

Som borgmester er min ambition om at arbejde aktivt for fremme af ligebehandling ikke alene knyttet til den interne dagsorden i Københavns Kommune. Jeg ønsker sådan set ligebehandling i København og ikke kun i kommunen. Derfor kan jeg også med glæde konstatere, at jeg og forvaltningen efterhånden har fået opbygget et godt og solidt samarbejde med interesseorganisationer, ngo'er, foreninger osv. Jeg er af den overbevisning, at skal ligebehandlingsdagsordenen i København løftes – og det gælder sådan set internt såvel som eksternt i kommunen – skal vi løfte i flok.

Konkrete initiativer

- Oprettelse af en hotline: Netop derfor er jeg stolt af det seneste initiativ: en ligebehandlingshotline, som på den ene side skal sikre københavnere relevant og kvalificeret vejledning i forbindelse med diskrimination. Og som på anden side skal sikre et tæt og frugtbart samarbejde ikke kun mellem ngo'er og kommune, men også ngo'erne imellem til gavn for københavnere.

Strategi og samarbejde

Jeg håber, at mit indlæg har kastet lys over kommunens strategi for vores anti-diskriminations- og ligebehandlingsindsats. Forhåbentlig står det klart, at der vitterligt er tale om en strategi og ikke en række nålestiksoperationer. Men lad mig slutte af med en opfordring: strategi eller ej er diskrimination og ulige muligheder så alvorlig en sag, som kan have så alvorlige konsekvenser for den enkelte, at vi alle må bidrage. Derfor vil jeg opfordre til, at kommunen, ngo'er, interesseorganisationer, diverse foreninger osv. arbejder sammen og trækker på samme hammel.

Borgerrådgiverens hjemmeside,
www.kk.dk/diskrimination
Registreringshjemmeside,
www.registrerdiskrimination.kk.dk
Integrationsbarometeret,
www.kk.dk/integrationsbarometer

Integrationsbarometeret:

Viser udviklingen i integrationsindsatsen i Københavns Kommune på seks områder, hvor forekomsten af et fænomen hos indvandrere og efterkommere sammenlignes med forekomsten hos folk med etnisk dansk baggrund. På beskæftigelsesområdet er andelen af indvandrere og efterkommere i beskæftigelse steget fra 55% til 62% fra 2006–2009, på området oplevet diskrimination er andelen faldet fra 27% til 22% fra 2007–2009. Andelen af personer, der føler sig inkluderet af det omgivende samfund er 50% hos indvandrere og efterkommere mod 56% hos personer med dansk baggrund. Andelen af 15-19-årige dømt for en lovovertrædelse er steget fra 2004: 6,4%, til 2006: 7,8%, og igen faldet i 2007: 6,8%. Se mere på:
www.kk.dk/integrationsbarometer (red).

Bog anmeldelse:

Paulina Heise: to romanbiografier

Af Anne Nielsen

Paulina var engang i Jugoslavien blevet spået at hun ville blive dansker. Hun flyttede i 1969 fra et godt job i Skopje til Helsingør for at opleve H.C. Andersens land, men blev behandlet som en grim ælling. Måske skriver hun for at bevise, at hun *er* en svane?

Kom til Danmark, Paulina handler om opvækst og ungdom i Jugoslavien, hvor hun blev født i 1930. Hun fortæller levende om sin barndom under 2. verdenskrig, modstandskampen og om søskende, der forsvandt. Og om hvordan hun oplevede en underlig angst lige før hun blev revet ud af sengen ved jordskælvet i Skopje. Om hendes første ægteskab, som blev kortvarigt, og om hendes søn og svigermor.

Og ankomsten til Danmark om rengøring på DSB-færgerne, om sit 2. ægteskab, stedbørn, hustruvold, separation og hvordan hun til sidst hjalp sin mand under sygdom, til han døde af dårligt hjerte. Og om dansk racisme, om afvisning når hun søgte lejlighed, fordi hun var fra udlandet; men også om de danskere, der sendte hende en strøm af sympatitilkendegivelser efter en tv-udsendelse om det fremmedhad, hun havde oplevet i Danmark.

Vil du giftes med mig, Paulina?

handler først og fremmest om Paulinas parforhold og senere ægteskab med Hans. Bogen handler om et parforhold med kærlighed, omsorg og gode oplevelser, men af og til også med svigt og konflikter. Det bliver til et kærligt og godt forhold mellem de to ægtefæller, men forholdet ender desværre med Hans' alt for tidlige død af kræft. Det er et forhold, som eksisterer på trods af store konflikter med Hans' børn og familie, gengivet med Paulinas øjne.

Paulina føler sig som dansk, men alligevel anderledes, og bliver vred, når hun oplever "sådan-gør-vi-i-Danmark"-kortet blive trukket frem af familie, venner og myndigheder. Hvorfor kan hun ikke bare blive behandlet ordentligt og anerkendt som det menneske, hun er, efter at have boet så mange år i Danmark, arbejdet, og lært sproget? Hvorfor skal hun have nedsat pension, tilmed med en for lav andel?

Begge bøger er fra forlaget Courage. **Kom til Danmark, Paulina.** 373 sider, udsolgt fra forlaget, kan købes på saxo.com: 375 kr; **Vil du giftes med mig, Paulina?** 368 sider, pris 299 kr, og kan købes hos alle boghandlere eller lånes på biblioteket.

Besøg hos to irakere i Kongelunden Asylcenter

Af Marianne E. Jensen

Bussen stopper lige foran en kaserne-lignende barakby, som er asylcentret på Kongelunden. Jeg går ind gennem hovedindgangen, og en iransk flygtning viser mig vej til receptionen, hvor jeg spørger efter HJ og hans kone, som jeg har mødt mens de var i Brorsons Kirke. Jeg har tidligere været på besøg på et antal af specialinstitutioner for handicappede mm, men aldrig på et asylcenter. Det ser unægtelig meget anderledes ud. Det ser temmelig lejr-agtigt ud indendørs, altså ikke som et hjem. Et par små børn løber på gangen, jeg prøver at sende dem et smil, men det virker ikke rigtig. Også den ældre iraker, som jeg genkender fra Brorsons Kirke, traver lidt op og ned ad gangen. Så får jeg en snak med en af de ansatte om irakernes vilkår – situationen er ikke nem.

HJ og hans hustru bor nu på et lille værelse, efter deres sager er blevet genoptaget. Det er et lille værelse med en ganske lille entre, hvor der også er dør til et lille toilet. Inde på værelset har de kun plads til en dobbeltseng, et lille gulvtæppe og tre institutionsstole. Rummet er så lille, at man ikke kan gå omkring, hvis man presser flere møbler ind. Vi taler hyggeligt sammen, mens jeg interviewer dem.

HJ er uddannet lærer i Irak, han har især undervist i læsning og stavning i Irak. Han har været i Danmark siden 2001. HJ taler selv et flot dansk, som han har lært sig selv, og han skriver også en hel del dansk.

Først spørger jeg til, hvordan de selv har det, nu hvor deres sager er genoptaget. HJ fortæller, at først tilbragte han cirka 8 år i forskellige asylcentre med at vente. Så boede de nogle måneder i Brorsons Kirke, og nu venter de så igen på, hvad der vil ske. Men han har fået mange venner i København, og det betyder meget. De får hjælp til deres sag af advokaten Helge Nørrung, som gør et godt stykke arbejde, også i forhold til medierne.

Jeg spørger lidt til al den ventetid, om HJ kunne tænke sig at blive lærer igen. HJ ser glad ud ved tanken, det vil han gerne. Det ville jo være bedre end blot at sidde og vente..

Dernæst taler vi om de irakere, som blev indsat i Ellebæk. Mange af dem er kommet ud fra Ellebæk nu og har fået genoptaget deres sager. Det er fire-fem advokater, som har sagerne. Også Said Parvin fra foreningen Asylret gør et stort arbejde for at hjælpe irakerne med deres situation.

Kongelunden Asylcenter

Mens jeg er på besøg, ringer en af de andre irakere, som var fængslet i Ellebæk. HJ fortæller, at de holder kontakten med hinanden. Han fortæller også, hvor meget det har betydet for irakerne at få kontakt med danskere gennem de frivilliges arbejde i Kirkeasyl. Vi taler lidt om Kirkeasyl, og HJ kommenterer, hvordan de frivillige blev kaldt autonome i pressen. Men de er almindelige frivillige, altså alle mulige danskere fra 15 til 95 år, der har støttet eller givet en hånd – så er de nok ikke autonome. Vi taler om den store demonstration dagen efter rydningen af Brorsons Kirke, hvor HJ var med. Jeg gik selv en del af vejen, lidt af tiden ved siden af en mand i en motordreven kørestol og en kvinde med to stokke. Flere demonstranter fortalte mig, at de aldrig før havde været til en demonstration, men nu var grænsen nået. Vi taler også lidt om præsten, Per Ramsdal, som måske har sat sit privatliv og embede på spil ved at tale irakernes sag.

Jeg spørger også, om HJ har hørt noget fra de 22 irakere, som blev sendt ud af landet. Han har prøvet at ringe til flere, men der har ikke været forbindelse til deres telefoner. Vi taler om de 5, som blev sendt i fængsel i Irak, da de landede – og at én af disse tidligere havde været udsat for tortur i et irakisk fængsel. Det er en forfærdelig situation, som Danmark burde have håndteret bedre, og mandens fængsling har været kritiseret af Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre. HJ fortæller, at de fleste af de tilbagesendte vil gemme sig hos venner, for ellers vil de være udsatte for forfølgelse, overfald eller tortur. HJ har heller ikke hørt fra Shalaw, den unge mand, som gav et interview efter landingen i Nordirak. Hvis den unge mand flygter fra Irak igen, vil det ikke være nemt for ham. Både med hensyn til hans papirer, og med overhovedet at komme ud af landet igen. Det er både et farligt terræn, man kan havne i de forkerte hænder eller man kan let blive sendt tilbage. Tyrkiet sender en del irakere tilbage.

Vi taler en del om den nuværende regerings holdning, der er præget af Dansk Folkepartis fundamentalistiske holdninger til muslimer og indvandrere. Regeringen prøver at beholde magten og danser efter DF's melodi. De har den forsimplede opfattelse, at hvis disse ca. 200 irakere med en særlig situation får opholdstilladelse, er det det samme som at 'alle flygtninge skal bare protestere, så får de asyl'.

Før jeg tager af sted, stiller jeg mit sværeste spørgsmål: Hvis HJ og hans kone får opholdstilladelse, hvilke ønsker har de for deres liv i Danmark i de næste år? Men jeg opdager hurtigt, at HJ har nogle helt klare ønsker og drømme. HJ vil gerne videreuddannes, evt. på universitetet, i halvdelen af tiden. I den anden halvdel vil han gerne arbejde på plejehjem, for at kunne give den hjælp tilbage til Danmark, som han selv har fået. De er begge glade for at have en masse venner her, og HJ føler at de hører til i København.

I porten tænker jeg på, at asylcentret minder mig om et vandrerhjem, som jeg engang overnattede på. Det er meget institutionspræget, og meget lidt privat. Men jeg havde mere plads på mit værelse på vandrerhjemmet, selv om det blot var for en nat. Og HJ har boet sådan i mange år. Ude på gaden taler vi om, hvor meget bedre det var, hvis asylcentre bestod af lejligheder inde i byen. Og hvis asylreglerne ikke var så stramme. Man bliver meget nemt skør i hovedet, siger HJ. Det tror jeg på.

Resten af aftenen tænker jeg på det hyggelige besøg hos de HJ og hustruen, og hvor meget personlighed de har skabt på så få kvadratmeter. Men jeg tænker også over, at politikerne har talt meget om kalve, grise og andre dyr, som har for lidt plads under transporter mm. Men ingen politiker taler om asylansøgnernes pladsforhold, når de tilbringer så mange år i en lejr. Ti-tolv kvadratmeter langt ude i kanten af skoven.

Afviste irakere og dansk fundamentalisme

Af Marianne E. Jensen

For kort tid siden blev 22 af de afviste irakere hentet i deres fængselsceller og sat på et fly til Bagdad. Fem blev anholdt allerede i lufthavnen, hvoraf én var tidligere tortureret i Irak. Den samme iraker fik ikke sin ansøgning om humanitært ophold behandlet, fordi der manglede en underskrift på et dokument. Resten af de 22 irakere er nu taget nordpå for at gemme sig væk. Fortæller Shalaw, som selv har mistet sin familie i kampen mod en terrorgruppe, og som slet ikke vil forsøge at tage hjem til sin egen by, men han vil rejse ud af Irak igen.

At disse 22 mennesker og en håndfuld før dem nu må gemme sig væk i et Irak, som de ikke mere kender, skyldes den danske regerings kompromisløse ideologi. DF lægger linjen til en urokkelig udlændingepolitik, og V og K falder til patten. Grundloven fortæller, at man kun er forpligtet af sin overbevisning, men det er helt utroligt, så overbeviste alle medlemmerne af de tre partier er. Oppositionen er mere delt, som man kan vente ved humanitære spørgsmål. Hvis man sætter sig ind i de menneskelige lidelser, som ligger før deportationen af irakerne, må man helt naturligt komme i tvivl om, hvordan man finder en god løsning på deres situation. Det tyder på en høj grad af topstyring i de omtalte partier (selv om medlemmerne i grundloven 'ene er bundet ved deres overbevisning'). Det kræver en hård hånd at få alle til at holde DF's linje..

I pressen og i den offentlige debat har DF haft stort held til at skabe et lighedstegn mellem at lade de ca. 280 irakere blive her, og at 'horder' af flygtninge så vil vælte ind over grænserne. Den slags populistiske betragtninger trives fint, selv om vi har kvoter og andre reguleringer af flygtningeantallet. Og med den slags retorik bliver en afvist flygtning gjort til en paria i vores samfund, som måtte behandles for godt befindende, eventuelt værre end grise eller kalve på vej gennem Europa. Så kan andre flygtninge nok også forstå budskabet!

I udlændighed

Flygtninge er sårbare mennesker, som allerede én gang har sat alt på et bræt for at overleve. Mange har været forfulgt, fængslet eller tortureret. Den eneste mulighed som til sidst er tilbage, er at forlade hjemlandet, hvilket i sig selv er frygteligt. En stor del af de nævnte irakere er ydermere traumatiserede af mange års ophold i danske lejre.

Få danskere har prøvet noget lignende, og derfor har de fleste normal-danskere nok svært ved at sætte sig i en flygtningens sted. En gang havnede jeg selv ved et tilfælde midt i en krigstilstand. I sommeren 73 var jeg på arbejdslejr i Tyrkiet med Mellempopulært Samvirke. Sommeren efter var jeg på en af mange senere rejser i Tyrkiet, 19 år gammel. Det var en normal og fredelig sommer i landet. Men der havde været nogle historier om forfølgelse på Cypern, så Tyrkiet invaderede øen, og i løbet af en få timer var Tyrkiet i undtagelsestilstand. Storbyerne var mørkelagte og lufthavne lukkede. Den dag var jeg sammen med venner på vej fra Istanbul i en turistbus, via Izmir til Bodrum. Halvvejs mødte vi den tyrkiske hær, som fyldte vejene – tanks, lastvogne, mindre vogne, mandskab, alt muligt - overalt. Bussen blev gennet ind til siden og fik sværet lygter. Vi kørte i samme retning som hæren, i mange timer (NATO's næststørste hær). Senere hørte vi, at Tyrkiet invaderede Cypern. Tilbage i Istanbul gemte jeg mig bag mørke gardiner hos en tyrkisk familie. Det varede en uges tid.

Selv nu har jeg svært at fortælle om mødet med den tyrkiske hær og især om den angst for, at her-og-nu ophører alt normalt liv. Jeg kunne ikke forlade landet på normal vis. Telefonforbindelserne var elendige - og hvad skulle jeg sige? 'Jeg sidder fast i en invasion.'?? Familien og konsulatet kunne næppe få mig ud. Sidste mulighed var at gemme sig væk..

Angsten

Den selvsamme angst har jeg mødt hos folk, som har levet med mørkelægning mm under anden verdenskrig. Men aldrig hos jævnaldrende danskere. Min egen oplevelse i 74 var endda kort og ikke rettet mod mig selv.

Som læge har jeg også talt med en del flygtninge gennem årene og mødt den angst. Den enkelte flygtning prøver bare at overleve, sommetider endda kun for børnenes skyld. En flygtning som jeg engang traf, havde samlet så mange personer fra sin egen familie eller vennekreds op af den lokale flod, så vedkommende ønskede sig død – men der var stadig nogle få at leve for. Nogle har været fængslet for at tilhøre en religiøs minoritet. Andre er så ødelagt af krig og bomber, at de ikke kan holde nytårsfyrværkeriet i Danmark ud. Irakerne kæmper også for overlevelse. Indtil der er mere sikkert i deres eget land.

Undtagelser i loven

De ca. 280 afviste irakere har svært ved at bevise, at de er forfulgt. En vigtig årsag er nok at danske krav er meget skrappere og mere firkantede end FN's anbefalinger, så det kræver ganske megen dokumentation på bordet. En del

er formentlig stadig i fare, men kan ikke skaffe beviset på papir. Nogle er også svært traumatiserede eller svært syge. Danmark har derudover uberettiget invaderet Irak, og koalitionen har bombet landet i småstykker.

Dette ligner alt i alt en særlig situation, men det har ministeren **valgt** ikke at tage hensyn til. I øjeblikket holder regeringspartierne loven op foran sig som et banner i et korstog, som om loven er en uforanderlig og universel ting. Men enhver, som har arbejdet gennem lidt længere tid i en offentlig styrelse, ved at love ændres i takt med viden og holdninger. Vi er efterhånden nået til en fundamentalistisk tilstand, hvor loven og simpel retorik retfærdiggør alt. Loven gøres til absolut størrelse, som i en meget dogmatisk ideologi, endda i et land som har skilt sig af med religiøse trosretnings dogmer. Derved bliver ideologien lige så fundamentalistisk som den værste islamisme.

Fundamentalismen

I fundamentalistiske styreformere helliger målet meget ofte midlet. Alle er nødt til at indordne sig styrets regler, uden diskussion. Og man refererer ofte til en skrift (biblen, koranen eller hvad der ellers er for hånden). Der findes dogmer, så som pavens ufejlbarlighed mm. Dogmerne i denne her danskheds-fundamentalisme er mange:

- Udlændingeloven og flygtningenævnet gøres til absolutte og ukrænkelige størrelser i ministerens udmeldinger. Selv om alle love har deres undtagelsesbestemmelser. Selv om de danske bestemmelser er meget strammere end FN-anbefalinger og andre internationale krav. Og selv om medlemmer fra flygtningenævnet kritiserer situationen.
- De afviste irakere gøres til en del af den samlede 'flygtningestrøm'. Selv om Danmark har flygtningekvoter og at 'strømmen' oftest handler om afrikanere på vej til Sydeuropa. Hvilket snarere er et EU-spørgsmål, som f.eks. kunne angribes ved at EU lempede eller fjernede handelsrestriktionerne overfor det forarmede Afrika. Irakere har desuden været fysisk til stede her i landet gennem mange år, og deres situation er et helt reelt og ikke kun et teoretisk problem.

- Hvis vi giver de her irakere særbehandling, kommer der masser af andre særgrupper efter dem, som 'vil nasse på os', siger mange. Selv om irakerne udgør den eneste gruppe, som har tilbragt mange år i flygtningelejrene på grund af en uheldig situation. Selv om Irak er det eneste land, som vi har invaderet. Selv om andre grupper (f.eks. chilenerne) rejste hjem i stort antal, da der blev fredeligt i deres land.
- Vi vil stædigt holde fast i, at invasionen af Irak var en succes. Selv om landet er bombarderet itu af koalitionen, forarmet og reelt delt i områder for hhv. shiaer, sunnier og kurdere (og det er ikke godt at tilhøre en minoritet i flere af de områder).
- Vi vil som danskere gøre, hvad der passer os, og vi vil ikke lade os diktere alt muligt.. Selv om det er til skade for nogle mennesker (f.eks. afviste irakere). Og selv om FN, Amnesty og mange andre har været på banen for at understrege, at det er i strid med alle mulige konventioner, som Danmark har underskrevet. Ministeren har endda nægtet at modtage Amnesty's underskriftsindsamling – hvilken arrogance!
- Vi vil som danskere have lov til at beholde retten til vores trygge danske værdier, uanset hvad der sker omkring os: udestuen, samtalekøkkenet, kolonihaven, håndbajeren, vovsen, traileren og 'sejle op ad åen'. Det er fredeligt. Selv om det næppe er i fare pga. en lille gruppe afviste irakere. Hvordan kan så lille en gruppe true nogen? Selv om mange forskellige værdier normalt godt kan leve sammen i et samfund.
- Vi vil have ret til at dominere Danmark med denne her type forsimplede, nemme retorik. Fordi den er lige til at hoppe på, så let at forstå. Og den scorer stemmer.

Stemmer – det er hvad der er målet for denne her slags forsimplede dogmatiske tilgang, som regeringen anvender. Det handler om at blive siddende på magten i folketinget. Tinget har længe fordelt sig på ca. 90 og 89 mandater til hver fløj, hvilket er et demokratisk problem. Men partierne halser nu rundt efter meningsmålingerne for at bevare magten. Det kaldes ellers opportunisme. Og da fremmedfjendskhed og især muslimforskrækkelse nu er blevet alle mands eje, er det et rigtig godt emne at score stemmer på.

Opportunismen overlever forhåbentlig ikke på langt sigt. Forhåbentlig vil det på langt sigt udvikle sig til, at vælgerne ikke kan respektere den opportunistiske, arrogante regering. Så ender det med at vælgerne synes, at regeringen skal gå af. Måske gør den så gerne det, bare for at glæde vælgerne. Men politisk bruges angsten for indvandring og for islamisk terror på en sådan måde, at regeringen udøver noget som ligner flertalsdiktatur. Det er blevet en urokkelig og dogmatisk slags dansk fundamentalisme. Irakerne er så de tilfældige mennesker, som kom i klemme i den historie.

I 2008 sendte EU-parlamentets Komite for Borgernes frihedsrettigheder, LIBE, efter en appel fra bl.a. SOS mod Racisme – en delegation til Danmark. Her mødes de med NGO'erne. Integrationsministeren ville ikke mødes med dem, men de så hende på ministeriets trappe!

LIBE vedtog en meget kritisk rapport om Danmarks behandling af asylansøgere, og anbefalede at de irakiske asylansøgere fik en form for beskyttelsesophold, samt at man lod være med at presse afviste asylansøgere til selv at udrejse, når Danmark ikke selv kunne tvangsudsende dem pga. forbuddet mod tortur i Den Europæiske Menneskerettigheds Konvention artikel 3.

Danmarks Radio valgte ikke at viderebringe kritikken i nyhedsudsendelserne i TV og radio.

Dokumentation

Uddrag af Aftalememorandum mellem Kongeriget Danmarks Udenrigsministerium og Republikken Iraks Udenrigsministerium

Kongeriget Danmarks Udenrigsministerium og Republikken Iraks Udenrigsministerium

I det følgende benævnt "parterne",

(a) som anerkender, at enhver borgers ret til at forlade og vende tilbage til sit land er en grundlæggende menneskerettighed, som er nedfældet i bl.a. artikel 13, stk. 2, i Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fra 1948 og artikel 12 i FN's konvention om civile og politiske rettigheder fra 1966;

(b) som er fast besluttet på at samarbejde med henblik på at støtte en frivillig, værdig, sikker og forsvarlig tilbagevenden, samt en vellykket reintegration i Irak af irakere, der på nuværende tidspunkt opholder sig i Danmark;

(c) som noterer sig parternes ønske om at samarbejde for at opnå fuld overholdelse af de internationale menneskerettigheder og humanitære normer.

Har opnået enighed om følgende:

ARTIKEL 1

Med denne aftale ønsker parterne at fastlægge grundlaget for en velkoordineret, faseindledt og human proces for at hjælpe irakere i Danmark med at vende tilbage til Irak. Tilbagevenden skal primært ske frivilligt og under hensyntagen til forholdene i Irak og vigtigheden af en sikker, værdig og bæredygtig tilbagevenden.

ARTIKEL 2

Vilkår for tilbagevenden

Parterne accepterer hermed, at irakeres tilbagevenden først og fremmest vil ske som følge af deres eget udtrykkelige ønske på grundlag af deres viden om situationen i de områder de har til hensigt at vende tilbage til, og om deres muligheder for fortsat ophold i Danmark:

I. Irakere med permanent opholdstilladelse i Danmark vender tilbage til Irak på grundlag af deres eget udtrykkelige ønske i overensstemmelse med flygtningekonventionen fra 1951 med dertil hørende protokol fra 1967.

II. Irakere med verserende asylsager, der af egen fri vilje beslutter at vende tilbage til Irak, kan vælge en frivillig tilbagevenden.

III. Irakere, der ikke anses for at have behov for beskyttelse eller ophold af humanitære årsager i henhold til bestemmelserne i den danske udlændingelov, kan vælge frivilligt at vende tilbage, når de har fået endeligt afslag på deres asylansøgning.

IV. Irakere uden behov for beskyttelse eller tvungende humanitære behov, der retfærdiggør en forlængelse af deres ophold i Danmark, men som ikke desto mindre nægter at gøre brug af

muligheden for at vende frivilligt tilbage, kan som en sidste mulighed blive tvunget til at forlade Danmark. Udsendelsesprocessen for disse personer vil foregå gradvist, under ordnede forhold, og humanitært.

Bilag

om den praktiske gennemførelse af aftalememorandum mellem Kongeriget Danmark og Republikken Irak

Dette bilag udgør en integreret del af det indgåede aftalememorandum mellem Kongeriget Danmark og Republikken Irak.

1. Frivillig tilbagevenden

I henhold til aftalens artikel 2 er Kongeriget Danmark og Republikken Irak enige om at fremme muligheden for, at irakiske statsborgere frivilligt vender tilbage til Irak i størst muligt omfang.

I denne sammenhæng vil Kongeriget Danmark i henhold til dansk ret og lovgivning fortsat støtte irakiske statsborgere, der vælger frivilligt at vende tilbage.

Den danske støtte til irakere, der vender tilbage, omfatter på nuværende tidspunkt et program, hvorunder visse grupper af afviste asylansøgere tilbydes 6-9 måneders opkvalificering i Danmark inden afrejsen på den betingelse, at de pågældende vender frivilligt tilbage til Irak, når opkvalificeringen i Danmark er tilendebragt. Kurserne og opkvalificeringen i Danmark i dette særlige program søger at bygge oven på de pågældendes eksisterende færdigheder og er forsøgt tilpasset behovet på det irakiske arbejdsmarked.

Desuden modtager afviste asylansøgere, der vælger frivilligt at vende tilbage, økonomisk støtte i form af kontant tilskud og reintegrationsstøtte i Irak.

Irakere, der vender tilbage, og som ønsker at starte egen virksomhed, får iværksætterstøtte. Denne form for støtte forventes at gå til køb af materiel og udstyr, der er nødvendigt for at kunne starte en lille virksomhed/et iværksætterprojekt, som er beskrevet i samarbejde med den enkelte tilbagevendte iraker og indført i forretningsplanen.

...

6. Afsluttende bestemmelser

Dette bilag træder i kraft samtidig med det indgåede aftalememorandum.

Ændringer af bilaget skal aftales skriftligt mellem de kompetente danske og irakiske myndigheder.

For Kongeriget Danmarks Udenrigsministerium

Mikael H. Winther

For Republikken Iraks Udenrigsministerium
Hoshyar Zebari

FN undsiger hjemsendelsesaftalen mellem Danmark og Irak

Af Anne Nielsen

Da FN i 1951 fremlagde Flygtningekonventionen, var Danmark et af de første lande, der skrev under. Vi underskrev også en protokol til den i 1967, hvor vi forpligtede os til at samarbejde med FNs Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, som leder og samordner den internationale beskyttelse af flygtninge.

UNHCR har den 28. maj i et brev til Integrationsministeren kritiseret den dansk-irakiske hjemsendelsesaftale fra 13. maj: Memorandum of Understanding (MoU).

UNHCR fremhæver, at irakere fra fem provinser i det centrale Irak, samt bestemte grupper i Irak, har ret til international beskyttelse. Tilbagesendelse til det centrale Irak udgør en risiko for, at asylansøgerne bliver udsat for *refoulement* (hjemsendelse til tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling). Og Danmarks brug af Udlændingeloven, samt opfordringen til de afviste irakere om frivillig hjemsendelse, må ikke resultere i manglende international beskyttelse, for dem, der har behov for det i Danmark.

UNHCR mener desuden, at tilbagesendelse skal ske til det sted, asylsøgeren kommer fra, og først når forholdene er til det. De skal ikke til et sted, hvor de er internt fordrevne. Heller ikke når det gælder etniske eller religiøse mindretal fra et område, bør de placeres i et andet område, hvor de er en del af flertallet. Danmark bør ikke tilbagesende asylansøgere til det nordlige Irak som internt fordrevne, hvis de ikke er hjemmehørende dér, men overveje at give asylansøgere humanitær opholdstilladelse. Uanset at den irakiske regering i aftalen har lovet at beskytte de hjemsendte, er det uden for dens muligheder.

Det officielle formål med MoU er:

"at lægge fundamentet for en tæt koordineret, faseopdelt og *menneskelig proces* med *hjælp til tilbagesendelse af irakere* i Danmark, som respekterer at *frivillig hjemsendelse er vigtigst*, og som *tager hensyn til vilkårene i Irak* og vigtigheden af en *sikker, værdig og holdbar hjemsendelse*."

Lad os se, om disse plusord holder:

Er det en *menneskelig proces* at tvangsudsende irakere, der har opholdt sig i Danmark i op til 12 år? De fleste vil blive deporteret uden økonomiske midler, og deres gamle bolig eller job, som de efterlod ved flugten, står nok ikke

parat til dem i Irak. Børnene vil have problemer med at klare skolegangen, da de kun har fået ringe eller ingen undervisning i arabisk, og over en trediedel af asylbørn har behandlingskrævende psykiske problemer. De fleste voksne er psykisk nedbrudte af det lange ophold i skiftende asylcentre med permanent stress, afmagtsfølelse, lediggang, og udsættelse for motivationsfremmende foranstaltninger. Uden adgang til arbejde eller uddannelse i mange år, er mange blevet uarbejdsdygtige. En del er desuden tidligere blevet tortureret og har krigstraumer.

Ifølge aftalen skal familien hjemsendes samlet, hvis alle medlemmerne er omfattet af aftalen, og familiesammenføring skal i alle tilfælde respektere nationale og internationale love. Men her respekterer dansk lov netop ikke international lov, og familier er før blevet splittet ved tvangsudsendelser fra Danmark! Mindreårige må ikke hjemsendes alene, før man har fundet slægtninge til dem eller har fundet en anden mulighed for omsorg for dem. Øvrige sårbare grupper er der ikke specifikke aftaler om.

Hjælp til tilbagesendelse af irakere i Danmark: Ifølge MoU vil Danmark betale for udstedelse af rejседokumenter og for hjemtransporten af irakere til deres endelige destination i Irak. Danmark vil endvidere *positivt overveje at yde støtte* til konstruktions- og rehabiliteringsprojekter mhp. at reetablere arbejdspladser for tilbagevendte i Irak, idet der tages hensyn til Iraks behov for rekonstruktion i en bredere sammenhæng. Konkret er der ingen lofter.

Frivillig hjemsendelse er vigtigst:

Da tvungen deportation er mulig efter hjemsendelsesaftalen, har regeringen 14. maj afskaffet tilbudet til irakiske asylansøgere fra det centrale og sydlige Irak om opkvalificering og en sum penge, hvis de frivilligt vil rejse tilbage til Irak.

Tager hensyn til vilkårene i Irak:

Af UNHCR's responsum fremgår, at: "- fremskridt på det sikkerhedsmæssige område i Irak er fortsat skrøbelige, mens større uløste politiske problemer udgør en risiko for fornyet vold. Desuden er der høj arbejdsløshed, mangel på brændstof, elektricitet, vand, kombineret med mangelfuld sundheds- og uddannelsesvæsen, hvilket betyder potentielle problemer med nød og uholdbar reintegration" og: "Irak har i øjeblikket kun ringe eller ingen kapacitet til at absorbere et større antal tilbagevendte. Før man engagerer sig i større tilbagesendelser, bør betingelserne være på plads for en succesfuld og holdbar frivillig tilbagesendelse af irakere i sikkerhed og værdighed".

Sikker hjemsendelse:

UNHCR skriver: "Trods en positiv udvikling mht. sikkerhed og på den politiske front siden midt i 2007, er de irakiske myndigheder endnu ikke i stand til at yde borgerne den basale beskyttelse mod generaliseret vold og overtrædelse af menneskerettighederne".

" Ingen irakere fra de fem centrale provinser eller irakere som tilhører særlige identificerede risikogrupper fra de sydlige provinser og Al-Anbar bør tvangshjemsendes før der sker mærkbare fremskridt i sikkerheds- og menneskerettighedssituationen i landet." Hertil kan føjes, at udover etniske og religiøse uroligheder, borgerkrig og terroraktioner, er der stor risiko for kidnapning, sådan som det er sket med tidligere "frivilligt" returnerede irakere. I 2004 tog en afvist irakisk mor tilbage med sin dreng på ca. 7 år. Han blev kidnappet og myrdet, da moderen ikke kunne betale løsesummen. To tilfælde af kidnapning er dokumenteret i UNHCRs og Dansk Flygtningehjælps undersøgelse af årsager til, at tidligere frivilligt hjemsendte er kommet retur fra Irak. For mange hjemvendte udgjorde det en særlig sikkerhedsrisiko at komme fra Danmark, da Danmark er upopulært i Irak pga. Danmarks deltagelse i krigen og Muhammedtegningerne; de måtte forsøge at skjule, at de kom fra Danmark. Desuden risikerer tilbagevendte flygtninge fra vestlige lande kidnapning og pengeafpresning, da mange irakere tror, de har penge. En kidnapning, der blev kendt i Danmark, var af Abdul Karim, som var flygtet

fra tortur under Saddam Hussein. Efter afslag på asyl i Danmark blev han udvist og udrejste i slutningen af 2006. Han blev kidnappet i Irak og mishandlet, men løsladt, efter hans familie havde fået forhandlet løsesummen ned til et beløb, de kunne betale. Flere irakere har ikke hus eller familie, de kan bo hos, og ingen steder, de kan skjule sig, når det er nødvendigt i Irak.

Værdig hjemsendelse:

Kan en tvungen hjemsendelse af psykisk nedbrudte mennesker med politiledsagelse og strips om hænderne, uden penge, til et land med høj risiko for terror, forfølgelse og kidnapning være værdig?

Holdbar hjemsendelse:

UNHCR understreger i sit responsum vigtigheden af at flygtninge først bør returneres, og med relevant hjælp, når det kan ske til deres hjemsted, og forholdene er til det. Flere internt fordrevne indebærer en risiko for nye etniske og religiøse konflikter og fortsat destabilisering af Irak.

Konklusionen er, at aftalens formål ikke står til troende!

Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integration bad i et spørgsmål om MoU Integrationsministeren om at forholde sig til UNHCR's retningslinier. Det blev besvaret sådan: "Afgørelser om asyl træffes af Udlændingetjeneste og Flygtningenævnet, der er et domstolslignende organ. Alle afgørelser træffes efter en konkret og individuel vurdering på baggrund af de oplysninger, der foreligger om asylansøgerens hjemland. UNHCR's anbefalinger om sikkerhedssituationen indgår som et vægtigt element i de danske asylmyndigheders afgørelsesgrundlag. Det er vigtigt at være opmærksom på, at den tvangsmæssige udsendelse af afviste asylansøgere alene er en udførelse af de afgørelser, som asylmyndighederne har truffet."

Integrationsministeren og regeringen vasker altså hænder: de udfører kun, hvad et domstolslignende organ har afgjort, bl.a. på grundlag af UNHCR's anbefalinger. Men Flygtningenævnet har jo netop ikke givet asyl til folk fra det sydlige og centrale Irak, sådan som UNHCR har anbefalet det fra slutningen af 2006 – april 2009! Eller til asylansøgere fra det centrale Irak og en række særlige grupper som anbefalet i april 2009. Og regeringen har konstant lagt pres på irakerne for at rejse hjem, skønt UNHCR siden 2004 har henstillet til værtslandene om at undlade dette.

I et brev af 11. juni 2009 skriver Flygtningenævnet bl.a.: "UNHCR's anbefalinger vedrørende behandlingen af asylansøgere fra Irak er af generel præget karakter og er ikke retligt bindende for Flygtningenævnet". Men det er ikke rigtigt: UNHCR undersøger forholdene i hele Irak, og både deres tidligere og aktuelle anbefalinger bygger herpå. Anbefalingerne fra april 2009 er nuancerede og skelner netop mellem forholdene i de forskellige provinser. Når Flygtningenævnet vælger at se bort fra UNHCR's advarsler mod *refoulement*, overtræder det udlændingeloven § 7, 2 og den europæiske menneskerettighedskonvention, art. 3.

Flygtningenævnet, som afgør sagerne, anvender denne definition, for at en flygtning kan få asyl: "Det er en betingelse for opholdstilladelse efter (udlændingelovens) § 7, at udlændingen **efter en konkret og individuel vurdering** må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb".

Men i **udlændingelovens § 7** står der: **§ 7.** Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Stk. 2. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1.

Og i **flygtningekonventionen** artikel 1 a står der: For nærværende konventions formål skal udtrykket "flygtning" finde anvendelse på enhver person, der som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig udenfor det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til - eller på grund af sådan frygt, ikke ønsker - at søge dette lands beskyttelse.

Når Flygtningenævnet afgør sagerne *efter en konkret og individuel vurdering* – betyder det, at en stor del af de flygtninge, som er berettiget til asyl efter flygtningekonventionen, ikke får asyl. De tilhører nemlig typisk en forfulgt gruppe, ligesom jøder, romaer, sindssyge og homoseksuelle gjorde det under 2. verdenskrig. Flygtningenævnet har sagt *efter en konkret og individuel vurdering* så længe, at det har glemt, hvad der står i flygtningekonventionen og udlændingeloven.

På Flygtningenævnets hjemmeside står der: "Flygtningenævnet er et *uafhængigt, domstolslignende* organ. Flygtningenævnet er således uafhængigt af den politiske proces og kan ikke modtage direktiver fra regering eller folketing. Nævnets medlemmer er ligeledes uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion udefra".

Men hvad mening giver denne påståede *uafhængighed*, når det ene af de tre medlemmer i et nævn er udpeget af Integrationsministeriet? Disse omfatter bl.a. Integrationsministeriets kontorchefer for Udlændingelovskontoret, for Kontoret for Visum, Udsendelser og Humanitære Sager, og for Familiesammenføringskontoret. Hvordan kan man opretholde en uafhængig holdning til asylsager, når man er involveret i formulering af nye love, administration og klagesagsbehandling på området? Ved kontorcheferne ikke, hvad ministeren mener?

At Flygtningenævnet ikke er *domstolslignende* fremgår af, at sagerne forløber bag låste døre, uden adgang for offentligheden, normalt uden adgang til vidneførelse og med stærk begrænsning i, hvad der må fremlægges af bevismateriale. Der er heller ikke adgang til at *appellere* afgørelsen til en rigtig domstole eller til Ombudsmanden. Ligeledes er sagerne typisk ikke *oplyst* lige så godt som i almindelige retssager. Påstande om *tortur* undersøges i mange tilfælde ikke. I flere tilfælde er asylansøgere, der før har været tortureret, sendt tilbage og påny blevet tortureret i hjemlandet.

Et afslag har som konsekvens, at ophold nægtes med efterfølgende pligt til udrejse. Og for at presse folk, der ikke tør rejse ud og ikke kan tvangshjemsendes anvendes "motivationsfremmende foranstaltninger": flytning til udsendelsescenter (Sandholm eller Avnstrup), kantine- eller kostpengeordning, fremmøde hos politiet 1-2 gange om ugen mhp. at blive presset til at underskrive en aftale om frivillig hjemsendelse, - og i sidste ende fængsel i ubegrænset tid. Det belaster yderligere disse mennesker, der er flygtet fra deres eget land, og typisk lever i årevis i isolerede asylcentre uden at måtte arbejde, uddanne sig eller selv vælge, hvor de vil bo.

At den nye danske udvisningspolitik og umenneskelighed påfører asylansøgerne enorme lidelser, tilsidesætter retsprincipper og principper om magtens tredeling, er åbenbart ligegyldigt i forhold til formålet: at undgå flygtninge i Danmark! Havde vi valgt at respektere asylansøgere og flygtninges menneskerettigheder, ville de fleste asylansøgere bl.a. alle flygtninge fra det centrale

og sydlige Irak have fået asyl. Og havde vi haft en smule menneskelighed eller anstændighed, ville alle asylansøgere, der havde opholdt sig i længere tid i Danmark, have fået opholdstilladelse.

I gamle dage i Danmark brugte man drukning for at finde ud af, om en kvinde var en heks. Hvis en mistænkt efter langvarig tortur ikke ville indrømme heksekunster, blev sagen afgjort ved, at hun blev kastet i en brønd. Sank hun til bunds og druknede, var hun en ærlig kvinde; men flød hun ovenpå, var hun en heks, og så blev hun taget op og brændt på bålet.

I dag bruger vi "motivationsfremmende foranstaltninger" som en langvarig tortur, og hjemsendelse i stedet for drukning. Hvis en asylansøger bliver myrdet eller tortureret efter at være hjemsendt, var vedkommende nok alligevel ærlig og burde have haft asyl. Får vedkommende humanitær opholdstilladelse skal personen alligevel ristes over en ild, hver gang opholdstilladelsen skal fornyes, - og hjemsendes, så snart integrationsministeriet mener, at sygdommen er bedret!
Giv os menneskeligheden tilbage i Danmark!

Kronikken er bragt i Politiken d. 20. juni 2009. Den er skrevet, uden anelse om, at der eksisterede et bilag; aftalen var nemlig offentliggjort uden bilaget. Bilaget blev først offentliggjort i Lovtidende d. 19. august, og først oversendt til Enhedslisten 1½ time før et samråd med UUI og URU d. 17. september. Og det skete formentlig kun fordi Enhedslisten havde bedt om at se den originale aftale med underskrifter på, fordi højtstående repræsentanter for Irak havde afvist, at de havde indgået en aftale om tvangshjemsendelser med Danmark.

Ministeren røbede heller ikke eksistensen af bilaget ved samrådet d. 26. maj om aftalen, på trods af direkte spørgsmål om substansen i aftalen, og på trods af, at det blev kritiseret, at regeringen havde ophævet kontrakten i strid med aftalens ånd. Se udskriften fra samrådet nedenunder! (Anne Nielsen)

Udskrift fra Folketingets cd-rom med optagelse af UUI's samråd d. 26. maj 2009:

Morten Østergaard:

"..For det fremgår jo af aftalen, at hjemsendelse skal primært ske frivilligt, og at tvangshjemsendelse er en absolut sidste udvej. Og at hjemsendelse skal ske bæredygtigt, værdigt og sikkert. Og der er det klart, der bliver det jo interessant, hvordan regeringen har tænkt sig at leve op til den aftale, særligt når anses til, at der ikke gik mange timer efter aftalen var indgået, til man droppede den eneste ordning man sådan set har, for irakere der ønskede at tage frivilligt hjem. Og det synes på en eller anden måde at stride mod i hvert fald aftalens ånd. Og derfor synes vi, at det var så relevant at få diskuteret: **Hvad er det egentlig regeringen mener, den har fået en aftale om? og hvordan har man tænkt sig at udmønte det i praksis? Sådan at hverken reaktionerne - de meget forståelige reaktioner - fra de berørte afviste asylansøgere og den almindelige debat i befolkningen foregår på et forkert eller uoplyst grundlag. Så jeg håber vi kan få en substantiel drøftelse af, hvad det er for nogle vilkår, der er lagt til grund for aftalen, og hvordan regeringen har tænkt sig at bruge den i praksis.** Fordi at det er jo helt åbenlyst, når man læser aftalen, at man ikke bare kan skride til tvangshjemsendelse af 282 afviste asylansøgere."

Birthe Rønn Hornbech:

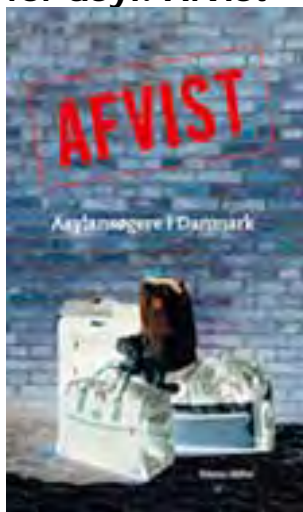
"...**En egentlig frivillig hjemsendelse kan der jo ikke blive tale om mere.** Det er jo sådan, at vi har haft nogle meget favorable ordninger, som irakerne har haft mulighed for at modtage, at få penge med hjem og blive opkvalificeret på det vilkår, at de gik foretog en frivillig hjemsendelse. **Det er klart, det er slut nu, for nu er der en aftale om at de kan sendes hjem tvangsmæssigt. Og derfor er de ordninger naturligtvis suspenderet.**"

CD-rommer fra de åbne samråd d. 26. maj med UUI og d. 17. september med URU og UUI kan fås ved henvendelse til Folketingets Oplysning på telefon 3337 3338.

Arrangementer

5. – 19. oktober	Middelfart Bibliotek: Fotoudstilling: Ventetid ved Jan Grarup. Om irakerne i Brorsonskirken.
7. oktober kl. 19	Foredrag om Krystalnatten. Sofie Lene Bak, leder af Dansk Jødisk Museum Entré: 25 kr. Kulturhuset Bispen, Bispebroen 3, Haderslev
12. oktober kl. 18.30	Seminar: Muslimers integration i Danmark. Problem eller berigelse? Abdul Wahid Petersen, Asmaa Abdol-Hamid, Mustafa Hussain, Rune Engelbreth Larsen, Jørgen Nielsen, Torben Møller Hansen, Anders Jerichow, Christian Braad Thomsen. Arr: ENAR. Verdenskulturcentret, Nørre Alle 7, Kbh. N.
12. oktober kl. 18.30	Temaaften: Kriminalitet og traumer. Blegdamsvej 24A, baggården, 2200 Kbh. N. Oplægsholdere: Marianne Kastrup, Edith Montgomery, Steffen Jensen. Arr.: SFOF
21. oktober kl. 20	Århus: Stor støttekoncert for Kirkeasyl i Voxhall.
9. november kl. 17	Krystalnatten. Nytorv kl. 17 i København, derfra fakkeltog til Rådhuspladsen. Andre byer: se www.krystalnat.dk
14. november kl. 10-14 kl. 14	Landsmøde, SOS mod Racisme. Nørre Allé 7, 2. sal, Kbh. N. Efter mødet fortsætter vi kl. 14 med: Offentligt møde på Nørre Allé 7 med Kirkeasyl Offentligt møde med Kirkeasyl: Baggrund, formål, hvad skete der i kirken, og hvad sker der nu? Hvad ved vi om dem, der blev tvangsudsendt til Irak?
15. november kl. 20	Helger rydder op! Et show til fordel for asylbørn. Christians Kirke, Strandgade 1, København K. Billetter á 170 kr. hos www.billetten.dk . Medvirkende: Anne-Marie Helger, Peter Larsen, Elith "Nulle" Nykjær.
17. november kl. 9–20	Kommunalvalg og valg til integrationsråd. Kan man ikke komme på selve valgdagen, kan man afgive brevstemme på Borgerservice eller Folkeregistret i kommunen mellem d. 18. august og d. 14. november. Husk at stemme!
22. november kl. 20	Laboratorium for politiske viser, samt SOS mod Racisme, Et anstændigt Danmark, Kirkeasyl, Socialpolitisk Forening m-fl. indbyder til: ET LAND AT VÆRE HJEMME I? Sange, digte og debat i PH-cafeen, Halmtorvet, København V. Gratis adgang.
4. december kl. 18	Generalforsamling og julefrokost i SOS mod Racisme, København

Boganmeldelse Bedsteforældre for asyl: Afvist

Bogen "AFVIST" indeholder livshistorier for 20 asylansøgere, der er kommet til Danmark, overvejende fra Mellemøsten. Samtidig bringes der artikler med forklaringer og fakta om det danske asylsystem og Danmarks asylpolitik, hvor konventioner, regler og lovgivning om tålt ophold, tortur, humanitær opholdstilladelse, starthjælp, motivationsfremmende foranstaltninger og familiesammenføringsregler m.v. bliver forklaret.

Der er også artikler om sundhedsudgifter for asylansøgere, hvor stigningen afspejler, at de enkelte asylansøgere er blevet meget syge af at sidde i lejrene og vente. Jens Vedsted-Hansen fra Århus Universitet har skrevet en grundig artikel om: Anerkendelse eller afslag i det danske asylsystem, hvori han understreger den ekstreme danske asylpraksis, hvorefter en asylansøger skal være konkret og individuelt forfulgt ved en tilbagesendelse for at få asyl i Danmark. Og at asylansøgernes behov for beskyttelse efter konventionerne ikke opfyldes i Danmark.

Bedsteforældre for asyl med flere: **AFVIST - Asylansøgere i Danmark.** Tiderne Skifter, 2009. 184 sider, pris 130 kr.

Kravlenisser for asyl

Julen nærmer sig, og det er snart tid for kravlenisser.

Kravlenisserne er ivrige efter at pakke Danmark op, og pynte landet med solidariske, næstekærlige og drilske budskaber!

Udskriv dem på egnet papir/pap/karton og hæng dem op overalt! Hæng dem op på din dør, i vinduet eller i stuen for at vise din støtte til kampen for en menneskelig asylpolitik - og bring dem ud i offentligheden, så andre kan få je på dem.

Folkene bag Kravlenisser for Asyl fratægger sig ethvert ansvar for, hvor folk hænger kravlenisserne op. Som alle ved, er nisser er ikke til at styre...

Kravlenisser kan også printes ud på selvkliæbende papir eller karton fra: www.kravlenisserforasyl.dk

HØJT PÅ MAGTENS KOLDE TOP (Højt fra træets grønne top)

Højt på magtens kolde top
hersker arrogancen
kære dansker sig nu stop
hvor er tolerancen?
Flygtninge i mange år
har vi budt på ringe kår
puttet dem i lejre
hvem er det der sejrer?

Se børnlil nu går det godt
i forstår at vente
sagerne tar' nemlig tid
og er lidt betændte
gennem disse mange år
kan i slikke jeres sår
Vid det er en ære
Dannebrog at bære!

Pia har den gren så kær
hvorpå Anders hænger
hver gang hun den kommer når
vil hun meget længere
Birte ryster på sin hånd
strammer sine løbebånd
hun vil gerne tromme
før vor sang er omme

Højt på magtens kolde top
stråler juleglansen
ikke alle landets børn
er en del af dansen
kære dansker sig nu fra
ud med toppens brodne kar
når de strammer garnet
kvæler de jo barnet!

Det land der rummer alle jordens farver

Af Hans Kragh-Jacobsen. Musik: Stine Kongsted.

Det land der rummer alle jordens farver
Fra kornets guld til skovens klorofyl
Hvor hvide storke, sorte skarver
har redeplads og ræven har asyl
Her bor der folk, der tror, de er så ens
O, Danmark

Det land med drømmeduft af sommerhylden
og gøgefuglens fjerne ekko-kuk
Hvor bøgen spejler sig i gyllen
Og bølgen skummer salt til sidste kluk
Her bor der folk, der tror, de er så ens
O, Danmark

Det land med knuste spejle under gulvet,
der vogter på hvert fremmed element
Med tapre brøl fra musehullet
får mørke tunger vores mistro tændt
Her bor der folk, der tror, de er så ens
O, Danmark

Det land med blikket rettet stift mod checken
og plomben sat i hjertets fri ventil
Med visumtvang for vintergækken
Der kræves brugsanvisning for et smil
Her bor der folk, der tror, de er så ens
O, Danmark

Det land der rummer alle jordens farver
er blindt af rødgrødsrødt og mælkevidt
Husk sommerfugle først er larver
før alle farver sammen svæver frit
Her vil vi bo i vor forskellighed
O, Danmark

Hans Kragh-Jacobsen, deltog i Kodas konkurrence på Spil Dansk-dagen d. 30. oktober 2008 og vandt en af de tre udsatte priser. Der blev udskrevet en konkurrence om den bedste melodi til, den vandt Stine Kongsted. Men kort før Spil Dansk-dagen 2008, fik forfatteren at vide, at hans sang ikke skulle synges i Danmarks Radio på Spil Dansk-dagen. Sangen var bevidst skrevet som en bredside mod fremmedhad og snæversyn. Men det ville Danmarks Radio altså ikke spille!

Laboratorium for politiske viser indbyder til:

ET LAND AT VÆRE HJEMME I?

PH-cafeen, Halmtorvet 9A, 1700 Kbh V, søndag d. 22. november kl 20. Gratis adgang

En række kunstnere vil:

1. fortælle om hvordan de bruger deres kunst for samfundsmæssig anstændighed og menneskelighed,
2. give et nummer eller to, og
3. desuden deltage i samtalen med de andre kunstnere og publikum om aftenens tema.

Trille, Rasmus Lyberth, Hans Kragh Jacobsen m.flere.

Vi har nedsat et sangskriverværksted med **Søren Korshøj** som tovholder. En række sangskrivere præsenterer nye sange skrevet til lejligheden.

Koret: **Stemmer fra broen** dirigeret af **Frans Rasmussen**, der også dirigerede: Stemmer fra opgangen. Koret er dannet som svar på den behandling den danske statsmagt har givet de irakere, der havde søgt kirkeasyl i Brorsons Kirke. Det er et dobbeltkor, der øver hver søndag i hhv. Sandholmlejren og i Brorsons kirke, og som skal holde stor støttekoncert i december og efterfølgende indspille CD og rejse på turne. Koret giver smagsprøver, fortæller om deres arbejde og deltager i drøftelsen.

Medindbydere: Et anstændigt Danmark, Kirkeasyl, SOS mod Racisme, Socialpolitisk Forening og givetvis mange flere.

**Landsmøde
i SOS mod Racisme**

Lørdag 14. november kl. 10.00

SOS mod Racisme
VerdensKulturCentret
Nørre Allé 7, 2. sal 2200 N

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Godkendelse af dagsorden
4. Beretning fra Landsrådet og godkendelse
5. Regnskab for 2008 og godkendelse
6. Vedtagelse af fordelingsnøgler
7. Indkomne forslag
8. Valg af landsformand
9. Næstformand
10. Kasserer
11. Landskontaktperson
12. Revisor og revisorsuppleant
13. Eventuelt

Forslag til vedtægtsændringer og øvrige forslag mailer til sos@sosmodracisme.dk senest den 7. november. Rejserefusion (mod kopi af billetter, billigste rejsemåde) for dem der kommer langvejs fra.

**Generalforsamling i lokalafdelingen
SOS mod Racisme, København**

Fredag d. 4. december kl. 18.00

SOS mod Racisme
VerdensKulturCentret
Nørre Allé 7, 2. sal 2200 N

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Godkendelse af dagsorden
4. Beretning og godkendelse
5. Regnskab 2008 og godkendelse
6. Indkomne forslag
7. Valg af 4 bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af 2 suppleanter
9. Valg af revisor
10. Eventuelt

Forslag til dagsordenen mailer til sos@sosmodracisme.dk senest den 27. november.

Krystalnatdemonstrationer 9. november 2009 - og Brorsonnatten 13. august 2009!

D. 9. november knuste nazister i Tyskland glasruder og plyndrede og brændte jødiske butikker, og slog, dræbte og forfulgte jøderne. Det var en ny fase i jødeudryddelsen i Tyskland, og markerede en ny fase af jødeforfølgelsen i Tyskland. Herefter kunne ingen længere tro på Tysklands uskyld.

D. 13. august 2009 ryddede Københavns Politi efter ordre fra den danske regering Brorsonskirken, tævede demonstranter, der forsøgte at standse bussen med tilfangetagne asylansøgere, og fængslede asylansøgerne. D. 2. september blev 22 asylansøgere tvangsdeporteret til Irak, hvor de er i fare for deres liv og nu må leve under jorden. På trods af FNs henstillinger og på trods af, at der er tale om brud på menneskerettighederne. Samtidig hermed har Dansk Folkeparti øget sin tale om etnisk udrensning. Herefter kan ingen længere tro på Danmarks uskyld.

I anti-racistiske og menneskerettighedskredse har vi de sidste 15 år mindedes Krystalnatten med demonstrationer i de fleste hovedstæder og mange andre storbyer i Europa. Ligesom de øvrige år, er SOS mod Racisme medarrangør i København, hvor demonstrationen begynder på Nytorv kl. 17, hvorefter det går til Rådhuspladsen. Der er også Krystalnatsdemonstrationer i Århus, Odense og en række andre byer, se nærmere på: www.krystalnat.dk

Aldrig mere en Krystalnat!

Mød op og vis din modstand mod racisme, diskrimination og fremmedhad!

Og mød op til de kommende demonstrationer for afviste asylansøgere!